

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾

z dnia 2015 r.

w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej²⁾

Na podstawie art. 248 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 40, 47, 457 i)

zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do zakładu o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej-zwanego dalej "zakładem o zwiększonym ryzyku", zalicza się zakład, w którym występuje jedna lub więcej substancji niebezpiecznych w ilości równej lub większej niż określone w kolumnie 2 części 1 lub w kolumnie 2 części 2 załącznika, ale mniejszej niż wartości określone w kolumnie 3 części 1 lub w kolumnie 3 części 2 załącznika do rozporządzenia przy uwzględnieniu, jeśli ma to zastosowanie, zasady sumowania opisanej w uwadze nr 4 do załącznika;

2. Do zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, zwanego dalej "zakładem o dużym ryzyku" zalicza się zakład, w którym występuje jedna lub więcej substancji niebezpiecznych w ilości równej lub większej niż określone w kolumnie 3 części 1 lub w kolumnie 3 części 2 załącznika do rozporządzenia przy uwzględnieniu, jeśli ma to zastosowanie, zasady sumowania określonej w uwadze nr 4 do załącznika;

§ 2. 1. Kategorie substancji niebezpiecznych i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku, określa tabela w części 1 załącznika do rozporządzenia.

2. Nazwy, oznaczenia numeryczne oraz ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku, określa tabela w części 2 załącznika do rozporządzenia.

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej - gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 248, poz. 1478);

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji częściowo wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, zmieniającej, a następnie uchylającej dyrektywę Rady 96/82/WE (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07.2012 r. Str. 1);

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 10 października 2013 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2013 r., poz.1479).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER GOSPODARKI

**KATEGORIE I ILOŚCI SUBSTANCJI NIEBEZPIECZNYCH, NAZWY,
OZNACZENIA NUMERYCZNE, KRYTERIA KWALIFIKOWANIA,
KTÓRYCH ZNAJDOWANIE SIĘ W ZAKŁADZIE DECYDUJE O ZALICZENIU GO
DO ZAKŁADU O ZWIĘKSZONYM RYZYKU ALBO ZAKŁADU O DUŻYM
RYZYSKU**

Do substancji niebezpiecznych objętych kategoriami zagrożeń wymienionych w kolumnie 1 części 1 niniejszego załącznika zastosowanie mają ilości progowe określone w kolumnie 2 i 3 części 1.

W przypadku, gdy substancja niebezpieczna jest objęta częścią 1 niniejszego załącznika oraz jest wyszczególniona w części 2, zastosowanie mają do niej ilości progowe określone w kolumnie 2 i 3 części 2.

CZĘŚĆ 1

Część 1 Załącznika obejmuje wszystkie substancje niebezpieczne objęte kategoriami zagrożeń wymienionymi w kolumnie 1:

Tabela . Kryteria kwalifikacyjne substancji niebezpiecznych

Kolumna 1	Kolumna 2	Kolumna 3
Kategorie zagrożeń zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008	Ilości progowe substancji niebezpiecznych decydująca o zaliczeniu zakładu do zakładu o:	
	zwiększonym ryzyku [Mg]	dużym ryzyku [Mg]
1	2	3
Dział „H” – ZAGROŻENIA DLA ZDROWIA		
H1 OSTRO TOKSYCZNE, kategoria 1, wszystkie drogi narażenia	5	20
H2 OSTRO TOKSYCZNE - Kategoria 2, wszystkie drogi narażenia - Kategoria 3, narażenie drogą inhalacyjną (zob. uwaga 7)	50	200
H3 DZIAŁANIE TOKSYCZNE NA ORGANY DOCELOWE – NARAŻENIE JEDNORAZOWE Działanie toksyczne na narządy docelowe, kategoria 1	50	200
Dział „P” – ZAGROŻENIA FIZYCZNE		

Kolumna 1	Kolumna 2	Kolumna 3
<p>P1a MATERIAŁY WYBUCHOWE (zob. uwaga 8)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Niestabilne materiały wybuchowe lub - Wybuchowe, podklasa 1.1., 1.2, 1.3, 1.5 lub 1.6, lub - Substancje lub mieszaniny o właściwościach wybuchowych określonych metodą opisaną w części A.14 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 440/2008 (zob. uwaga 8) i nie należące do klas zagrożenia, jakie wywołują nadtlutki organiczne lub substancje i mieszaniny samoreaktywne 	10	50
<p>Pb1 MATERIAŁY WYBUCHOWE (zob. uwaga 8)</p> <p>Materiały wybuchowe, podklasa 1.4 (zob. uwaga 10)</p>	50	200
<p>P2 GAZY ŁATWOPALNE</p> <p>Gazy łatwopalne, kategoria 1 lub 2</p>	10	50
<p>P3a AEROZOLE ŁATWOPALNE (zob. uwaga 11.1)</p> <p>Aerozole „łatwopalne” kategorii 1 lub 2, zawierające gazy łatwopalne kategorii 1 lub 2 lub ciecze łatwopalne kategorii 1</p>	150 (netto)	500 (netto)
<p>P3b AEROZOLE ŁATWOPALNE (zob. uwaga 11.1)</p> <p>Aerozole „łatwopalne” kategorii 1 lub 2, nie zawierające gazów łatwopalnych kategorii 1 lub 2 ani cieczy łatwopalnych kategorii 1 (zob. uwaga 12)</p>	5000 (netto)	50 000 (netto)
<p>P4 GAZY UTLENIAJĄCE</p> <p>Gazy utleniające, kategoria 1</p>	50	200
<p>P5a CIECZE ŁATWOPALNE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ciecze łatwopalne, kategoria 1, lub - Ciecze łatwopalne, kategoria 2 lub 3, utrzymywane w temperaturze powyżej ich temperatury wrzenia, lub - Pozostałe ciecze o temperaturze zapłonu $\leq 60^{\circ}\text{C}$, utrzymywane w temperaturze powyżej ich temperatury wrzenia (zob. uwaga 12) 	10	50
<p>P5b CIECZE ŁATWOPALNE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ciecze łatwopalne, kategoria 2 lub 3, jeżeli szczególne warunki procesu, takie jak wysokie ciśnienie lub wysoka temperatura, mogą stanowić zagrożenie poważnymi awariami, lub - Pozostałe ciecze o temperaturze zapłonu $\leq 60^{\circ}\text{C}$, jeżeli szczególne warunki procesu, takie jak wysokie ciśnienie lub wysoka temperatura, mogą stanowić zagrożenie poważnymi awariami (zob. uwaga 12) 	50	200
<p>P5c CIECZE ŁATWOPALNE</p> <p>Ciecze łatwopalne, kategoria 2 lub 3, nieobjęte P5a i P5b</p>	5000	50 000
<p>P6a SUBSTANCJE I MIESZANINY SAMOREAKTYWNE oraz NADTLUTKI ORGANICZNE</p> <p>Substancje i mieszaniny samoreaktywne, typ A lub B, lub nadtlutki organiczne, typ A lub B</p>	10	50

Kolumna 1	Kolumna 2	Kolumna 3
P6b SUBSTANCJE I MIESZANINY SAMOREAKTYWNE oraz NADTLLENKI ORGANICZNE Substancje i mieszaniny samoreaktywne, typ C, D, E lub F, lub nadtlenki organiczne, typ C, D, E lub F	50	200
P7 SUBSTANCJE STAŁE I CIEKŁE PIROFORYCZNE Substancje ciekłe piroforyczne, kategoria 1 Substancje stałe piroforyczne, kategoria 1	50	200
P8 SUBSTANCJE STAŁE I CIEKŁE UTLENIAJĄCE Substancje ciekłe utleniające, kategoria 1, 2 lub 3, lub Substancje stałe utleniające, kategoria 1, 2 lub 3	50	200
Dział „E” – ZAGROŻENIA DLA ŚRODOWISKA		
E1 Niebezpieczne dla środowiska wodnego w kategorii ostre 1 lub przewlekłe 1	100	200
E2 Niebezpieczne dla środowiska wodnego w kategorii Przewlekłe 2	200	500
Dział „O” – POZOSTAŁE ZAGROŻENIA		
O1 Substancje lub mieszaniny ze zwrotem wskazującym rodzaj zagrożenia EUH014	100	500
O2 Substancje i mieszaniny, które w kontakcie z wodą wydzielają gazy łatwopalne, kategoria 1	100	500
O3 Substancje lub mieszaniny ze zwrotem wskazującym rodzaj zagrożenia EUH029	50	200

CZĘŚĆ 2

Tabela. Określone substancje niebezpieczne

Kolumna 1	Numer CAS ¹	Kolumna 2	Kolumna 3
Substancje niebezpieczne		Ilości progowe substancji niebezpiecznych decydująca o zaliczeniu zakładu do zakładu o:	
		zwiększonym ryzyku [Mg]	dużym ryzyku [Mg]
1. Azotan amonu (uwaga 13)	-	5000	10000
2. Azotan amonu (uwaga 14)	-	1250	5000
3. Azotan amonu (uwaga 15)	-	350	2500
4. Azotan amonu (uwaga 16)	-	10	50
5. Azotan potasu (uwaga 17)	-	5000	10000
6. Azotan potasu (uwaga 18)	-	1250	5000
7. Pięciotlenek arsenu, kwas arsenowy (V) lub jego sole	1303-28-2	1	2
8. Trójtlenek arsenu, kwas arsenowy (III) lub jego sole	1327-53-3		0,1
9. Brom	7726-95-6	20	100
10. Chlor	7782-50-5	10	25
11. Związki niklu w formie wdychalnego pyłu: tlenek niklu, ditlenek niklu, siarczek niklu, disiarczek trinitru, tritlenek diniklu	-		1
12. Etylenoimina	151-56-4	10	20
13. Fluor	7782-41-4	10	20
14. Formaldehyd (o stężeniu $\geq 90\%$)	50-00-0	5	50
15. Wodór	1333-74-0	5	50
16. Chlorowodór (gaz ciekły)	7647-01-0	25	250
17. Alkile ołowiu	-	5	50
18. Łatwopalne gazy ciekłe, kategoria 1 lub 2 wg CLP (w tym gaz płynny) i gaz ziemny	-	50	200
19. Acetylen	74-86-2	5	50
20. Tlenek etylenu	75-21-8	5	50
21. Tlenek propylenu	75-56-9	5	50
22. Metanol	67-56-1	500	5000
23. 4, 4-metylenobis (chloranilina-2) lub sole w formie sproszkowanej	101-14-4		0,01
24. Metylisocyjanit	624-83-9		0,15
25. Tlen	7782-44-7	200	2000
26. 2,4- diizocyjanian tolulenu	584-84-9	10	100
2,6- diizocyjanian tolulenu	91-08-7		

¹ Numer CAS jest zawarty wyłącznie do celów identyfikacji.

27. Dichlorek karbonylu (fosgen)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arsyna (arsenowodór)	7784-42-1	0,2	1
29. Fosforowodór (trójwoderek fosforu)	7803-51-2	0,2	1
30. Dichlorek siarki	10545-99-0		1
31. Tritlenek siarki	7446-11-9	15	75
32. Polichlorkowe dibenzofurany i polichlorowane dibenzodioksyny (w tym TCDD), obliczone jako ekwiwalent TCDD (uwaga 20)	-		0,001
33. Następujące SUBSTANCJE RAKOTWÓRCZE lub mieszkanki zawierające następujące substancje rakotwórcze w stężeniach przekraczających 5 % wagowych: 4-aminobifenyl lub jego sole, chlorek benzylidenu, benzydyna lub jej sole. Eter bis (chlorometylowy), eter chlorometylo-metylowy, 1,2-dibromoetan, siarczan dietylu, siarczan dimetylu, chlorek dimetylokarbamoilowy, 1,2-dibromo-3-chloropropan, 1,2-dimetylohydrazyna, dimetylonitrozoamina, heksametylofosforo-triamid, hydrazyna, 2-naftyloamina lub sole, 4-nitrobifenyl i 1,3 propanosulton	-	0,5	2
34. Produkty ropopochodne i paliwa alternatywne (a) benzyny i benzyny ciężkie, (b) nafty (w tym paliwo do silników odrzutowych), (c) oleje gazowe (w tym paliwo do silników wysokoprężnych, oleje opałowe i mieszaniny olejów gazowych) (d) ciężki olej opałowy (e) paliwa alternatywne mające takie samo zastosowanie i posiadające podobne właściwości pod względem palności oraz zagrożeń dla środowiska jak produkty, o których mowa w lit. (a)-(d)	-	2500	25000
35. Amoniak bezwodny	7664-41-7	50	200
36. Trifluorek boru	7637-07-2	5	20
37. Siarkowodór	7783-06-4	5	20
38. Piperydyna	110-89-4	50	200
39. Bis(2-dimetyloaminoetylo)metyloamina	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-etyloheksyloksy)propyloamina	5397-31-9	50	200

41. Mieszaniny (*) polychlorynu sodu zaklasyfikowane jako substancje o ostrej toksyczności dla środowiska wodnego, kategoria 1 [H400] zawierające mniej niż 5% aktywnego chloru i niezaklasyfikowane do żadnej innej kategorii zagrożenia w części 1 załącznika 1.		200	500
(*)Pod warunkiem, że mieszanka ta nie zawierająca polychlorynu sodu nie zostałaby zaklasyfikowana jako substancja o ostrej toksyczności dla środowiska wodnego, kategoria 1 [H400].			
42. Propyloamina (zob. uwaga 21)	107-10-8	500	2000
43. Akrylan tert-butylu (zob. uwaga 21)	1663-39-4	200	500
44. 2-metylo-3-butenonitryl (zob. uwaga 21)	16529-56-9	500	2000
45. Tetrahydro-3,5-dimetylo-1,3,5-tiadiazyno-2-tion (Dazomet) (zob. uwaga 21)	533-74-4	100	200
46. Akrylan metylu (zob. uwaga 21)	96-33-3	500	2000
47. 3-metylopirydyna (zob. uwaga 21)	108-99-6	500	2000
48. 1-bromo-3-chloropropan (zob. uwaga 21)	109-70-6	500	2000

UWAGI DO ZAŁĄCZNIKA

1. Klasyfikacji substancji i mieszanin dokonano zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008.
2. Mieszaniny należy traktować w taki sam sposób jak czyste substancje, pod warunkiem, że zachowują one, w określonych granicach stężeń, właściwości określone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 lub ostatnim jego dostosowaniem do postępu technicznego. Zasady tej nie stosuje się w przypadku, gdy skład mieszaniny jest wyraźnie określony lub określona została dla niej odrębna charakterystyka.
3. Ustanowione w tabelach niniejszego załącznika ilości progowe substancji odnoszą się do każdego zakładu.
 - 1) Ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku,

należy odnosić zarówno do maksymalnych ilości znajdujących się lub mogących się znaleźć w dowolnym czasie w zakładzie w warunkach normalnej pracy zakładu, jak i takich, w których przewiduje się możliwość wystąpienia substancji niebezpiecznej podczas poważnej awarii przemysłowej.

2) Substancje niebezpieczne znajdujące się w zakładzie w ilościach równych bądź mniejszych niż 2 % podanych wartości progowych nie muszą być uwzględniane przy obliczaniu ilości całkowitej, jeżeli ich lokalizacja w zakładzie zapewnia, że nie staną się przyczyną poważnej awarii w jakimkolwiek miejscu zakładu.

4. W przypadku gdy znajdujące się w zakładzie poszczególne substancje niebezpieczne nie występują w ilościach wyższych lub równych odpowiednim ilościom określonym w kolumnie 2 lub 3 tabeli części 1 lub odpowiednim ilościom określonym w kolumnie 4 lub 5 tabeli części 2 niniejszego załącznika, podczas próby zaliczenia zakładu do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku powinna być zastosowana poniższa zasada sumowania.

1) Zaliczenie zakładu do zakładu o dużym ryzyku następuje wtedy, jeżeli suma

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + \dots + q_x/Q_{Ux}$$

jest większa lub równa 1, gdzie poszczególne symbole oznaczają:

q_x - ilości substancji niebezpiecznych (lub kategorii substancji niebezpiecznych) objęta zakresem części 1 lub części 2 niniejszego załącznika ,

Q_{Ux} - odpowiednie ilości progowe określone w kolumnie 3 części 1 lub w kolumnie 3 części 2 niniejszego załącznika.

2) Zaliczenie zakładu do zakładu o zwiększonym ryzyku następuje wtedy, jeżeli suma

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + \dots + q_x/Q_{Lx}$$

jest większa lub równa 1, gdzie poszczególne symbole oznaczają:

gdzie q_x = ilości substancji niebezpiecznych (lub kategorii substancji niebezpiecznych) objęta zakresem części 1 lub części 2 niniejszego załącznika,

a Q_{Lx} = odpowiednie ilości progowe określone w kolumnie 2 tabeli w części 1 lub w kolumnie 2 tabeli w części 2 załącznika.

3) Zasada sumowania powinna mieć zastosowanie do oceny zagrożeń dla zdrowia, zagrożeń czynnikami fizycznymi i zagrożeń dla środowiska. Z tego względu stosuje się trzykrotnie:

- a) dla sumowania substancji niebezpiecznych wymienionych w tabeli części 2 załącznika i sklasyfikowanych jako ostro toksyczne kategorii 1, 2 lub 3 w odniesieniu do inhalacyjnej drogi narażenia lub mających działanie toksyczne na narządy docelowe -narażenie jednorazowe, kategori 1, razem z substancjami niebezpiecznymi objętymi działem H; pozycje H1 – H3 części 1;
- b) dla sumowania substancji niebezpiecznych wymienionych w części 2 załącznika i będących materiałami wybuchowymi, gazami łatwopalnymi, aerozolami łatwopalnymi, gazami utleniającymi, cieczami łatwopalnymi, substancjami i mieszaninami samoreaktywnymi, nadtlenkami organicznymi, substancjami ciekłymi i stałymi piroforycznymi, substancjami stałymi i ciekłymi utleniającymi, łącznie z substancjami niebezpiecznymi objętymi działem P: pozycje P1 – P8 części 1;
- c) dla sumowania substancji niebezpiecznych wymienionych w części 2, które są niebezpieczne dla środowiska wodnego w kategorii ostre 1, w kategorii przewlekłe 1 lub kategorii przewlekłe 2, razem z substancjami niebezpiecznymi objętymi działem E; pozycje E1 – E2 części 1.

Zaliczenie zakładu do zakładu o zwiększonym ryzyku albo o dużym ryzyku następuje, jeżeli którakolwiek z sum uzyskanych w sposób określony w lit. w lit. a), b) lub c) jest większa lub równa 1.

5. W przypadku substancji niebezpiecznych, które nie są objęte rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008, w tym odpadów, lecz które jednak znajdują się lub mogą znaleźć się w zakładzie oraz które w warunkach panujących w zakładzie posiadają lub mogą posiadać równoważne właściwości pod względem możliwości wywołania poważnych awarii, są one tymczasowo przypisane do najbardziej analogicznej kategorii lub wskazanej substancji niebezpiecznej objętej zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.

6. W przypadku substancji niebezpiecznych, których właściwości mogą zostać zaklasyfikowane do większej liczby kategorii niż jedna, do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się najniższą wartość progową. Jednakże w celu zastosowania zasady zawartej w uwadze 4 stosuje się najniższą wartość progową dla każdej grupy kategorii w uwadze 4 lit. a), b) i c) odpowiadającą przedmiotowej klasyfikacji.

7. Substancje niebezpieczne będące ostro toksycznymi kategorii 3 o pokarmowej drodze narażenia (H 301) należą do pozycji H2 OSTRO TOKSYCZNE w przypadkach, gdy nie można ich zaklasyfikować ani ze względu na ostrą toksyczność drogą inhalacyjną, ani ze

względu na ostrą toksyczność drogą skórą, przykładowo z uwagi na brak wiarygodnych danych na temat ich toksyczności drogą inhalacyjną lub skórą.

8. Kategoria zagrożeń „materiały wybuchowe” obejmuje wyroby wybuchowe (patrz pkt 2.1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008. Jeśli znana jest ilość substancji lub mieszaniny wybuchowej zawartej w wyrobie, ilość ta powinna zostać uwzględniona do celów niniejszego rozporządzenia. Jeśli ilość substancji lub mieszaniny wybuchowej zawartej w wyrobie jest nieznana, do celów niniejszego rozporządzenia cały wyrób traktuje się, jako wybuchowy.

9. Badanie właściwości wybuchowych substancji i mieszanin jest niezbędne tylko w przypadku, gdy procedura kwalifikacyjna zgodna z aneksem 6 część 3 Zaleceń ONZ dotyczących transportu materiałów niebezpiecznych; Podręcznik badań i kryteriów ONZ (Podręcznik badań i ONZ²) pozwala zidentyfikować substancję lub mieszaninę, jako substancję/mieszaninę o potencjalnych właściwościach wybuchowych.

10. Jeśli substancje i mieszaniny wybuchowe z podklasy 1.4 są rozpakowywane lub przepakowywane, przypisuje się je do pozycji P1a, chyba, że okaże się, że zagrożenie nadal odpowiada podklasie 1.4, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008.

11. Aerozole łatwopalne są klasyfikowane zgodnie z przepisami w sprawie szczegółowych wymagań dla wyrobów aerozolowych (przepisy krajowe transponujące dyrektywę dotycząca dozowników aerozoli³). Aerozole „skrajnie łatwopalne” i „łatwopalne” określone ww przepisach odpowiadają łatwopalnym aerozolom odpowiednio kategorii 1 lub 2 z rozporządzenia (WE) nr 1272/2008; Aby zastosować tę zasadę, należy udokumentować, że dozownik aerozolu nie zawiera łatwopalnego gazu kategorii 1 lub 2 ani łatwopalnej cieczy kategorii 1.

12. Zgodnie z pkt 2.6.4.5 w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 ciecze o temperaturze zapłonu przekraczającej 35 °C nie muszą być klasyfikowane do kategorii 3, w przypadku uzyskania negatywnych wyników w badaniu na podtrzymywanie palenia L.2. części III, sekcja 32 podręcznika badań i kryteriów ONZ. Nie ma to jednak zastosowania w warunkach podwyższonej temperatury lub ciśnienia, w związku z tym takie ciecze są włączone do tej pozycji.

13. Dla azotanu amonu (l.p. 1 w tabeli w części 2 załącznika) ilość 5000/10000 Mg odnosi

² Więcej wytycznych w zakresie odstąpienia od badania można znaleźć w pkt A.14 opisu metody – zob. rozporządzenie Rady (WE) nr 440/2008 z dnia 30 maja 2008 r. ustalające metody badań zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. L 142 z 31.5.2008, s. 1).

³ Dz.U. L 147 z 9.6.1975, s. 40.

do nawozów zdolnych do samopodtrzymującego się rozkładu.

Niniejsza uwaga ma zastosowanie do nawozów mineralnych wieloskładnikowych opartych na azotanie amonu (nawozy mineralne wieloskładnikowe zawierające azotan amonu z fosforanem lub potażem), zdolnych do samopodtrzymującego się rozkładu zgodnie z testem nieckowym określonym w ramach ONZ (zob. Podręcznik badań i kryteriów ONZ dotyczące transportu towarów niebezpiecznych: Podręcznik badań i kryteriów część III pkt 38.2) i w których zawartość azotu pochodząca z azotanu amonu wynosi wyrażona ułamkiem masowym wynosi::

- a) nie mniej niż 15,75 % (15,75 % zawartości azotu pochodzącego z azotanu amonu odpowiada 45 % azotanowi amonu) i nie więcej niż 24,5 % (24,5 % zawartości azotu pochodzącego z azotanu amonu odpowiada 70 % azotanowi amonu) i w których zawartość łącznie substancji palnych/organicznych nie przekracza 0,4 % lub które spełniają wymogi przepisów ustawy o nawozach i nawożeniu,
- b) 15,75 % lub mniej oraz nieokreśloną ilość substancji palnych i które są zdolne do samopodtrzymującego się rozkładu zgodnie z testem korytkowym
Zalecenia ONZ dotyczące transportu towarów niebezpiecznych: Podręcznik badań i kryteriów część III pkt 38.2).

14. Dla azotanu amonu (lp. 2 w tabeli w części 2) ilość 1250/5000 Mg odnosi się do azotanu amonu w baryłkach pokrytych ziemią okrzemkową.

Niniejsza uwaga ma zastosowanie do prostych nawozów mineralnych opartych na azotanie amonu oraz do nawozów mineralnych wieloskładnikowych, w których zawartość azotu pochodząca z azotanu amonu jest większa niż:

- a) 24,5 %, z wyjątkiem mieszanek azotanu amonu z dolomit, kamieniem wapiennym lub węglanem wapnia o czystości co najmniej 90 %,
- b) 15,75 % w mieszankach azotanu amonu i siarczanu(VI) amonu,
- c) 28 % (28 % zawartości azotu pochodzącego z azotanu amonu odpowiada 80 % azotanowi amonu) w mieszankach azotanu amonu z dolomit, kamieniem wapiennym lub węglanem wapnia o czystości nie mniejszej niż 90 % i które spełniają wymogi przepisów ustawy o nawozach i nawożeniu.

15. Dla azotanu amonu (lp. 3 w tabeli 2) ilość 350/2500 Mg odnosi się do azotanu amonu technicznego.

Niniejsza uwaga ma zastosowanie do:

- a) azotanu amonu i mieszanek na bazie azotanu amonu, w których zawartość

azotu pochodząca z azotanu amonu:

- wynosi nie mniej niż 24,5 % i nie więcej niż 28 % i które zawierają mniej niż 0,4 % substancji palnych,
- jest większa niż 28 % i które zawierają mniej niż 0,2 % substancji palnych,

b) wodnych roztworów azotanu amonu, w których stężenie azotanu amonu jest większe niż 80 %.

16. Dla azotanu amonu (lp. 4 w tabeli części 2 załącznika) ilość 10/50 Mg odnosi się do materiałów „poza specyfikacją” i nawozów, które nie spełniają testu wybuchowości.

Niniejsza uwaga ma zastosowanie do:

a) materiału odrzuconego w trakcie procesu produkcyjnego oraz do azotanu amonu i mieszanek na bazie azotanu amonu, zwykłych nawozów opartych na azotanie amonu i nawozów mineralnych złożonych opartych na azotanie amonu, określonych w objaśnieniach 2 i 3, które są lub zostały zwrócone przez końcowego użytkownika producentowi do czasowego składowania lub do zakładu przetwórczego w celu przerobu, recyklingu lub przetworzenia do bezpiecznego użytkowania, ponieważ nie spełniają wymogów określonych w objaśnieniach 2 i 3,

b) nawozów określonych w objaśnieniu 13 lit. a i w objaśnieniu 14, nie spełniających wymogów przepisów ustawy o nawozach i nawożeniu.

17. Dla azotanu potasu (lp. 5 w tabeli części 2 załącznika) ilość 5000/10000 Mg odnosi się do nawozów mineralnych złożonych opartych na azotanie potasu, zawierających azotan potasu w postaci bryłek/ granulatu, które mają takie same niebezpieczne właściwości jak czysty azotan potasu.

18. Dla azotan potasu (lp. 6 w tabeli części 2 załącznika) ilość 1250/5000 Mg do nawozów mineralnych złożonych opartych na azotanie potasu w postaci krystalicznej.

19. Na użytek wdrożenia niniejszego rozporządzenia biogaz uszlachetniony może być zaklasyfikowany do pozycji 18 części 2 załącznika, w przypadkach gdy został on przetworzony zgodnie z obowiązującymi normami dla biogazu oczyszczonego i biogazu oczyszczonego przy zapewnieniu jakości równoważnej do jakości gazu ziemnego, w tym zawartości metanu, i gdy zawiera on maksymalnie 1% tlenu.

20. Ilości polichlorowanych dibenzofuranów i polichlorowanych dibenzodiosksanów są określane przy użyciu współczynników zestawionych w poniższej tabeli:

Tabela. Wartości współczynnika toksyczności (TEF; WHO 2005)⁴

Substancja	TEF	Substancja	TEF
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(Użyte w tabeli 3 skróty oznaczają odpowiednio T = tetra, Pe = penta, Hx = hekza, Hp = hepta, O = okta, C = chloro, DD = dibenzodiodoksyna, DF = dibenzofuran. Przykładowo HxCDF oznacza heksachlorodibenzofuran).

21. W przypadkach, gdy substancja niebezpieczna należy do kategorii P5a Ciecze łatwopalne lub do kategorii P5b Ciecze łatwopalne, wówczas do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się najniższą wartość progową.

⁴ Van den Berg et al: The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie zastąpi rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 10 października 2013 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1479), zwane dalej „rozporządzeniem z 2013 r.”, wydane w oparciu o delegację zawartą w art. 248 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 i 1238). Zgodnie z ww. delegacją ustawową, minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku.

Podjęcie prac nad przygotowaniem znowelizowanego rozporządzenia spowodowane zostało koniecznością wdrożenia do dnia 31 maja 2015 r. do prawodawstwa krajowego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi (zwanej dalej „dyrektywą 2012/18/UE”).

Przepisy dyrektywy 2012/18/UE zmieniają i zastępują dyrektywę Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz. Urz. WE L 10 z 14.01.1997, str. 13, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 2, str. 410), zwaną dalej „dyrektywą 96/82/WE”. Dyrektywa 96/82/WE w całości traci moc od dnia 1 czerwca 2015 r. Państwa członkowskie przepisem art. 31 dyrektywy 2012/18/WE zostały zobowiązane także do niezwłocznego przekazania Komisji Europejskiej tekstów przepisów wdrożonych do prawodawstwa krajowego.

Zmiany dyrektywy 96/82/WE, a w szczególności Załącznika I, które są transponowane do krajowego systemu prawnego przedmiotowym rozporządzeniem, zostały uwarunkowane zmianami w unijnym systemie klasyfikacji substancji i mieszanin, do którego dyrektywa 2012/18/UE się odwołuje.

Wymagane przepisami dyrektywy 2012/18/UE zmiany do załącznika I dyrektywy 96/82/WE polegają na zmianie wykazu zawierającego ilości i rodzaje substancji, których znajdowanie się w zakładzie kwalifikuje zakład do zaliczenia go do zakładu o dużym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej, zwanego dalej „ZDR” albo do zakładu o zwiększonym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej, zwanego dalej „ZZR”.

W załączniku I do dyrektywy 96/82/WE są wymienione substancje niebezpieczne objęte zakresem jej stosowania, m.in. przez odesłania do określonych przepisów dyrektywy Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 196, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 1, str. 27) oraz dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 200 z 30.07.1999, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 24, str. 109). Ww. dyrektywy zostały zastąpione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającym i uchylającym dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.). Rozporządzenie to wdraża na terenie Unii Europejskiej Globalnie Zharmonizowany System Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów (CLP), który został przyjęty na szczeblu międzynarodowym w ramach struktury ONZ. W rozporządzeniu tym wprowadza się nowe klasy i kategorie zagrożeń, które tylko częściowo odpowiadają klasom i kategoriom stosowanym w ramach tych uchylonych dyrektyw. Niektóre substancje lub mieszaniny mogą jednak nie być sklasyfikowane w tym systemie z powodu braku odpowiednich kryteriów w tym zakresie.

W projekcie rozporządzenia występują odwołania do innych przepisów, które dane zagadnienie regulują w sposób szczegółowy. W szczególności objaśnienia do tabel zawarte w:

- 1) ust. 11 załącznika odnoszą się do przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 5 listopad 2009 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla wyrobów aerozolowych (Dz.U. Nr 188, poz. 1460)

2) ust. 13,14,16 załącznika odnoszą się do przepisów ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 147, poz. 1033, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej <http://legislacja.rcl.gov.pl/>.

Rozporządzenie nie podlega notyfikacji w trybie przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), bo nie zawiera przepisów technicznych.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki <i>w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.</i></p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Gospodarki-wiodące, Ministerstwa: Środowiska, Spraw Wewnętrznych, Ministerstwo Zdrowia - współpracujące</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Arkadiusz Bąk</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu +48 22 693 57 88</p>	<p>Data sporządzenia wersja z dnia 23 października 2014 r.</p> <p>Źródło: Dyrektywa PE i Rady 2012/18/UE</p> <p>Nr w wykazie prac 9.2.13</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przedmiotowy projekt Ministra Gospodarki stanowi częściową implementację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, zmieniającej, a następnie uchylającej dyrektywę Rady 96/82/WE, w zakresie zmian przepisów dotyczących rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Podjęcie prac nad przygotowaniem znowelizowanego rozporządzenia spowodowane zostało koniecznością wdrożenia do dnia 31 maja 2015 r. do prawodawstwa krajowego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi (zwanej dalej „dyrektywą 2012/18/UE”).

Przepisy dyrektywy 2012/18/UE zmieniają dyrektywę Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz. Urz. WE L 10 z 14.01.1997, str. 13, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 2, str. 410), zwaną dalej „dyrektywą 96/82/WE”. Dyrektywa 96/82/WE w całości traci moc od dnia 1 czerwca 2015 r. Państwa członkowskie przepisem art. 31 dyrektywy 2012/18/WE zostały zobowiązane także do niezwłocznego przekazania Komisji Europejskiej tekstów przepisów wdrożonych do prawodawstwa krajowego.

Zmiany dyrektywy 96/82/WE, a w szczególności Załącznika I, które są transponowane do krajowego systemu prawnego przedmiotowym rozporządzeniem, zostały uwarunkowane zmianami w unijnym systemie klasyfikacji substancji i mieszanin, do którego dyrektywa 2012/18/UE się odwołuje.

Wymagane przepisami dyrektywy 2012/18/UE zmiany do załącznika I dyrektywy 96/82/WE (obowiązującej do dnia 31 maja 2015 r.) polegają na zmianie wykazu zawierającego ilości i rodzaje substancji, których znajdowanie się w zakładzie kwalifikuje zakład do zaliczenia go do zakładu o dużym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej, zwanego dalej „ZDR” albo do zakładu o zwiększonym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej, zwanego dalej „ZZR”.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowane działanie to opracowanie rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, zastępującego rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 10 października 2013 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Będzie to wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 248, ust. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska skierowanej do Ministra Gospodarki i zarazem wypełnienie części obowiązków ustanowionych w art. 31 dyrektywy 2012/18/UE, a w szczególności dokonanie transpozycji załącznika I ww. dyrektywy do krajowego systemu prawnego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych. Przepisy ww. dyrektywy Państwa Członkowskie są zobowiązane wdrożyć do krajowych systemów prawnych do dnia 1 czerwca 2015 r.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wojewódzki Komendant Państwowej Straży Pożarnej	16	art. 248-252 ustawy Prawo ochrony środowiska Opinia do zgłoszenia, Opinia do programu zapobiegania awariom	Obciążenie administracyjne w formie konieczności sprawdzania i weryfikacji nowego zgłoszenia i innych wymaganych, odpowiednich dokumentów, o ile zakład zostanie zakwalifikowany do ZDR lub ZZR przy zastosowaniu zmienionej klasyfikacji substancji.
Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska	16	art. 248-252 ustawy Prawo ochrony środowiska Opinia do zgłoszenia, Opinia do programu zapobiegania awariom	Obciążenie administracyjne w formie konieczności sprawdzania i weryfikacji nowego zgłoszenia i innych wymaganych, odpowiednich dokumentów, o ile zakład zostanie zakwalifikowany do ZDR lub ZZR przy zastosowaniu zmienionej klasyfikacji substancji.
Operatorzy zakładów pracy posiadający określony rodzaj i ilość substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu zakładu do zakładu o dużym albo do zakładu o zwiększonym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej.	ok. 350	Konsultacje społeczne, Dane uzyskane z KGSPSP i GIOŚ	Obciążenie finansowe i administracyjne Konieczność przeprowadzenia ponownej klasyfikacji zakładów. Zakwalifikowanie zakładów do ZDR lub ZZR będzie stanowiło konieczność opracowania nowego zgłoszenia i pozostałych określonych w POŚ dokumentów.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Prace nad przepisami dyrektywy 2012/18/UE (Seveso III) rozpoczęły się w 2008 r. po wejściu w życie **rozporządzenia CLP** w sprawie klasyfikacji (Classification), oznakowania (Labelling) i pakowania (Packaging) substancji i mieszanin chemicznych. Przepisy rozporządzenia CLP wprowadzają w całej UE nowy system klasyfikacji i oznakowania chemikaliów oparty na globalnie zharmonizowanym systemie Organizacji Narodów Zjednoczonych (GHS ONZ).

Na etapie przygotowywania przepisów w UE przeprowadzone zostały przez Ministerstwo Gospodarki konsultacje społeczne. Zmiany w przepisach krajowych wynikające z wydania przepisów dyrektywy 2012/18/UE konsultowano ze stowarzyszeniami zrzeszającymi pracodawców, izbami i organizacjami branżowymi, Urzędem Dozoru Technicznego, Głównym Inspektoratem Ochrony Środowiska, Komendą Główną Państwowej Straży Pożarnej (PSP), instytucjami zajmującymi się tematyką poważnych awarii tj. Instytutem Chemii Przemysłowej, Instytutem Przemysłu Organicznego, Centralnym Instytutem Ochrony Pracy – PIB.

W trakcie konsultacji społecznych uzyskano informacje, że wejście w życie przepisów dyrektywy 2012/18/UE będzie się wiązało z dużymi obciążeniami administracyjnymi i finansowymi, zwłaszcza dla operatorów zakładów przemysłowych, którzy z racji tego, że zmieniają się kryteria kwalifikacyjne, oparte na innych niż dotychczas rodzajach i ilościach substancji niebezpiecznych, zobowiązani będą do ponownej analizy posiadanych w zakładzie substancji

W zależności od wyników tej analizy:

- zakład może przestać być zakładem o dużym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej (ZDR) lub zakładem o zwiększonym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej (ZZR);

- zakład będący ZZR może stać się zakładem ZDR,
- zakład będący ZDR może stać się zakładem ZZR,
- zakład będący ZDR będzie w dalszym ciągu zakładem ZDR lecz w oparciu o nowe kryteria.

W zależności od tych wariantów zakład będąc ZDR i ZZR jest zobowiązany opracować zgłoszenie i przekazać je Wojewódzkiemu Komendantowi Państwowej Straży Pożarnej oraz Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska. W zależności od tego czy zakład stanie się ZDR, czy ZZR zakłady te będą zobowiązane przepisami, które dokonują transpozycji ww. dyrektywy do krajowego systemu prawnego, do opracowania szeregu odpowiednich do ilości posiadanych substancji dokumentów tj. programów zapobiegania awariom, systemów, raportów, planów operacyjno-ratowniczych itp. Koszty analizy substancji w oparciu, o którą budowane są systemy bezpieczeństwa w zakładach ZDR i ZZR oraz koszty ww. dokumentów, którymi są obciążane ZDR i ZZR są trudne do oszacowania. Zależą one od wielkości organizacji i liczby rodzajów substancji niebezpiecznych występujących lub mogących wystąpić w zakładzie.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2014 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania Nie dotyczy

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń
 Skutki finansowe dla budżetu Państwa są trudne do oszacowania. Nadmienić należy, że za pełne wdrożenie dyrektywy 2012/18/UE odpowiada Minister Środowiska. Minister Gospodarki realizuje jedynie delegację ustawową wynikającą z ustawy – Prawo ochrony środowiska. Obecnie trudno jest określić stopień obciążenia finansów publicznych w związku z dodatkowymi obowiązkami administracyjnymi dla urzędników oceniających i sprawdzających nowe zgłoszenia, których obowiązek sporządzenia i dostarczenia odnośnym władzom będzie wynikał z transpozycji przepisów dyrektywy 2012/18/UE.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-6,00	-3,0	-3,0	-3,0	-3,0	-3,0	-36,00
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-1,8	-0,9375	-0,9375	-0,9375	-0,9375	-0,9375	-11,175
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Dodatkowe, wynikające z niniejszego rozporządzenia, obciążenia administracyjne i finansowe z racji przeprowadzenia identyfikacji i inwentaryzacji substancji niebezpiecznych z uwzględnieniem nowej klasyfikacji i ewentualnego wykonania wymaganych czynności tj. weryfikacja systemów bezpieczeństwa, sporządzenie niezbędnych dokumentów i spełnienie wymagań administracyjnych mogą być znaczące dlatego też uważa się, że mogą one wpłynąć w pewnym bliżej						

		nieokreślonym stopniu na konkurencyjność tych przedsiębiorstw.
sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		Dodatkowe, wynikające z niniejszego rozporządzenia obciążenia administracyjne i finansowe z racji ewentualnego wykonania ww. obowiązków mogą być znaczące dlatego też uważa się, że mogą one znacząco wpłynąć na konkurencyjność tych przedsiębiorstw. Powyższe dane są szacunkowe i zostały oparte na Impact Assessment, przygotowany przez KE oraz sondy telefonicznej.
rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe		W sytuacji, gdy zakład, z powodów finansowych, nie będzie mógł wypełnić stawianych wymagań, może podjąć decyzję o zawieszeniu lub zaniechaniu działalności, co będzie skutkowało na budżety domowe pracowników i ich rodzin.
Organy Administracji Państwowej		W pierwszym okresie stosowania przepisów z chwilą, gdy powstaną w istniejących bądź nowych ZDR nowe lub zmienione raporty bezpieczeństwa, systemy operacyjne, plany operacyjno-ratownicze, zabezpieczenia użyte w tych systemach oraz dane zawarte w dokumentach typu: programy zapobiegania awariom, raportach bezpieczeństwa i wewnętrznych planach operacyjno-ratowniczych, muszą być ocenione i zatwierdzone przez Wojewódzkich Komendantów Państwowej Straży Pożarnej i Inspektorów Ochrony Środowiska. Ponadto Wojewódzcy Komendanci Państwowej Straży Pożarnej zobowiązani będą do dokonania oceny tych systemów i dokumentów. Może to skutkować spiętrzeniem pracy i potrzebą stworzenia nowych stanowisk do oceny i kontroli ww. dokumentów oraz weryfikacji lub sporządzenia nowych, zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych.
ZDR i ZZR		Stosowanie ujednoliconych w całej UE przepisów dyrektywy 2012/18/UE odnoszących się do zakresu wymagań, jakim powinien odpowiadać raport o bezpieczeństwie.

W ujęciu niemierzalnym J.w.

<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	<p>Wymagania określone w projekcie rozporządzenia dotyczą przedsiębiorstw stwarzających duże ryzyko wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Z uwagi na to, że przepisy rozporządzenia dokonują transpozycji dyrektywy 2012/18/UE będą one obowiązywały w całej UE od dnia 1 czerwca 2015 r.</p> <p>W związku z wymogiem jawności i upublicznieniem danych z systemów, programów, planów operacyjno-ratowniczych możliwe są trudne do przewidzenia straty związane z aktywnością lokalnych grup interesu i działaniami organizacji proekologicznych. Orientacyjny koszt opracowania identyfikacji, inwentaryzacji, analizy dotychczasowych systemów bezpieczeństwa i przygotowania odpowiednich dokumentów jest trudny do oszacowania. Może on wynieść od kilku tysięcy do kilkuset tysięcy złotych. Przez co zakłady te mogą stać się mniej konkurencyjne w porównaniu do tzw. „podprogowych”, które będą posiadały nieznacznie mniej substancji niebezpiecznej. Jeśli chodzi o przyjęte założenia do przygotowania OSR oparto się na przybliżonym oszacowaniu kosztów przeprowadzenia ponownej klasyfikacji zakładów ZDR i ZZR. Dla dużych zakładów przyjęto, że na jeden zakład koszty na zmianę kwalifikacji w pierwszym roku wyniosą średnio 30 tys. zł., zaś dla małych zakładów koszty te będą o ok. 60% niższe i założono, że wyniosą one średnio 12 tys. zł.</p> <p>Założono również, że wszelkie zmiany procesów, ilości substancji i rodzaju mogą generować rocznie ok. 50% kwot, które zakład wyda na pierwsze przekwalifikowanie się. Założenia oparto na danych uzyskanych w wyniku konsultacji przed rozpoczęciem przygotowania zmian do przepisów dyrektywy, czyli w okresie 2009-2011 r.</p>
---	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: <ul style="list-style-type: none"> • jeśli istniejący zakład na skutek przyjęcia nowych kryteriów kwalifikacyjnych przestanie być ZDR • i ZZR to będzie miało miejsce zmniejszenie liczby 	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: jeśli istniejący zakład na skutek przyjęcia nowych kryteriów kwalifikacyjnych pozostanie ZDR lub zakład nie będący dotychczas ZDR stanie się zakładem ZDR wystąpi konieczność weryfikacji lub

<p>dokumentów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • jeśli istniejący zakład, który nie podlegał wcześniej pod przepisy dyrektywy 2012/18/UE wejdzie w jej zakres i stanie się ZDR lub ZZR to będzie miało miejsce zwiększenie liczby dokumentów; • jeśli istniejący zakład będący ZZR stanie się ZDR wówczas nastąpi zwiększenie liczby dokumentów, • jeśli istniejący zakład będący ZDR stanie się ZZR nastąpi zmniejszenie liczby dokumentów. 	<p>stworzenia od podstaw nowych dokumentów.</p>
<p>Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.</p>	<p>☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy</p>

Komentarz:
Zakłady przemysłowe o dużym i zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, które użytkują, wytwarzają lub przechowują substancje niebezpieczne, które podlegały już pod przepisy dotyczące kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi powinny dokonać ponownej klasyfikacji zakładów biorąc pod uwagę nowe kryteria, a następnie dokonać weryfikacji istniejących dokumentów. Zakłady, które potencjalnie wejdą w zakres projektowanych przepisów będą zobowiązane do wykonania klasyfikacji substancji niebezpiecznych według nowych kryteriów. Jeśli okaże się, że zakłady zostaną objęte przepisami transponującymi dyrektywę 2012/18/UE to będą one zobowiązane wykonać szereg wynikających z tego tytułu obowiązków. Do obowiązków tych przykładowo należeć będzie przygotowanie programów zapobiegania awariom, albo systemów bezpieczeństwa i raportów bezpieczeństwa oraz planów operacyjno-ratowniczych. Dla tych zakładów będą to znaczące obciążenia administracyjne i finansowe. W tej grupie zakładów mogą znaleźć się przedsiębiorstwa małe i średnie.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie może mieć wpływ na rynek pracy, o ile dodatkowe wymagania przepisów spowodują konieczność zatrudnienia większej ilości osób dokonujących identyfikacji i analizy substancji niebezpiecznych według nowych kryteriów oraz zobowiązanych do weryfikacji opracowania szeregu dokumentów, lub kontrolujących zakłady, które znajdują się w obszarze obowiązywania przepisów przedmiotowego rozporządzenia. W sytuacji, gdy zakład, z powodów finansowych, nie będzie mógł wypełnić wymagań, może podjąć decyzję o zawieszeniu lub zaniechaniu działalności, co będzie mogło skutkować wzrostem bezrobocia.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
--	--	--

Omówienie wpływu
Projektowane rozporządzenie powinno wpłynąć w niewielkim stopniu na podwyższenie poziomu bezpieczeństwa społeczności lokalnych oraz ochronę środowiska.
Z uzyskanych informacji wynika, że zakłady tzw. „podprogowe”, które nie są objęte przepisami ww. regulacji mogą stwarzać również ryzyko dla zdrowia ludzi i środowiska. Niemniej jednak systemy bezpieczeństwa powinny uwzględniać zagrożenie od takich zakładów, gdyż ich działalność może przyczyniać się do powstania lub potęgowania efektu „domina”.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przepisy rozporządzenia dokonują transpozycji dyrektywy 2012/18/UE i będą one obowiązywały w całej UE od dnia 1 czerwca 2015 r. Zakłady, których dotyczy przedmiotowa regulacja mają około 2 lat na dostosowanie się do zmienionych przepisów.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja projektu nie musi być badana w izolacji od pozostałych przepisów dyrektywy 2012/18/UE. Po implementacji wszystkich przepisów ww. dyrektywy regulacje uwzględniające te przepisy w krajowym systemie prawnym powinny być badane kompleksowo przez Ministra Środowiska, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji przez podległe im Organy kontrolne. Ww. organy Administracji Państwowej oraz Inspektoraty Pracy dysponują bazą i dokumentacją kontrolną ZDR i ZZR. Kompleksowa ewaluacja projektu powinna rozpocząć się po dostosowaniu zakładów do zmienionych przepisów i zakończona przed 2020 r., a następnie, co 4 lata, co wpisuje się w wymagania art. 29 ww. dyrektywy 2012/18/UE.
Jeśli chodzi o mierniki proponowane byłyby następujące:
-wielkość nakładów finansowych poniesionych przez zakłady przemysłowe na zastosowanie i realizację przepisów dyrektywy,
-wielkość nakładów finansowych poniesionych przez Organa Administracji Publicznej na transpozycję przepisów do

krajowego systemu prawnego,

-wielkość nakładów finansowych na wdrożenie nowych procedur kontrolno-oceniających, fizyczną ocenę i kontrolę dokumentów i stanu przygotowań zakładów do stosowania przepisów,

-ilość awarii przemysłowych w planowanym okresie badania ewaluacji projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Założenia i szacunkowe wyliczenia obciążeń administracyjnych.